

॥ २९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥

॥ ७ ॥

॥ ४ ॥

ततोश्मेति नगमात्रैः वृक्षप्रमाणैः ॥ १ ॥ २ ॥ पावकप्रकराः वक्रिराशयः ॥ ३ ॥

शतधाभिन्नदेहास्तेक्षीणप्रहरणौजसः ॥ ततोनिवातकवचामामयुध्यंतमायया ॥ २९ ॥

इति श्रीमहाभारते आरण्यकेपर्वणि निवातकवचयुद्धपर्वणि

निवातकवचवधे सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥

॥ ७ ॥

॥ ४ ॥

अर्जुन उवाच ततोश्मवर्षसुमहत्यादुरासीत्समंततः ॥ नगमात्रैः

शिलाखंडैस्तन्मां दृढमपीडयत् ॥ १ ॥ तदहंवज्रसंकाशैर्महेंद्रास्त्रप्रचोदितैः ॥ अचूर्णयं वेगवद्भिः शरजालैर्महाहवे ॥ २ ॥ चूर्ण्यमानेऽश्मवर्षे तु पावकः समजायत ॥

तत्राश्मचूर्णान्यपतन्पावकप्रकरा इव ॥ ३ ॥ ततोश्मवर्षे विहते जलवर्षे महत्तरं ॥ धाराभिरक्षमात्राभिः प्रादुरासीन्ममांतिके ॥ ४ ॥ नभसः प्रच्युता धारास्तिग्म

वीर्याः सहस्रशः ॥ आवृण्वन्सर्वतो व्योमदिशश्चोपदिशस्तथा ॥ ५ ॥ धाराणां च निपातेन वायो विस्फूर्जितेन च ॥ गर्जितेन च दैत्यानां न प्राज्ञायत किंचन ॥ ६ ॥

धारादिविचसंबद्धावसुधायां च सर्वशः ॥ व्यामोहयंत मां तत्र निपतंत्यो निशंभुवि ॥ ७ ॥ तत्रोपदिष्टमिद्रेण दिव्यमस्त्रं विशोषणं ॥ दीप्तं प्राहिणवं घोरमशुष्यत्तेन

तज्जलं ॥ ८ ॥ हतेऽश्मवर्षे च मया जलवर्षे च शोषिते ॥ मुमुचुर्दानवामायामग्निं वायुं च भारत ॥ ९ ॥ ततोहमग्निं व्यधमं सलिलास्त्रेण सर्वशः ॥ शैलेन च महास्त्रेण वा

योर्वेगमधारयं ॥ १० ॥ तस्यां प्रतिहतायां ते दानवा युद्धदुर्मदाः ॥ प्राकुर्वन् विविधां मायां यौगपद्येन भारत ॥ ११ ॥ ततो वर्षं प्रादुरभूत्सुमहल्लोमहर्षणं ॥ अस्त्राणां

घोररूपाणामग्नेर्वायोस्तथाश्मनां ॥ १२ ॥ सा तु मायामयी वृष्टिः पीडयामास मां युधि ॥ अथ घोरं तमस्तीव्रं प्रादुरासीत्समंततः ॥ १३ ॥ तमसा संवृते लोके घोरे

ण परुषेण च ॥ हरयो विमुखाश्चासन् प्रास्वलच्चापिमातलिः ॥ १४ ॥ हस्ताद्विरण्मयश्चास्य प्रतोदः प्रापतद्भुवि ॥ असकृच्चाह मां भीतः क्रासीति भरतर्षभ ॥ १५ ॥

मां च भीरा विशत्तीव्रा तस्मिन्विगतचेतसि ॥ स च मां विगतज्ञानः सं त्रस्तमिदमब्रवीत् ॥ १६ ॥ सुराणामसुराणां च संग्रामः सुमहानभूत् ॥ अमृतार्थं पुरापार्थं स

च दृष्टो मया नघ ॥ १७ ॥ शंबरस्य वधे घोरः संग्रामः सुमहानभूत् ॥ सारथ्यं देवराजस्य तत्रापि कृतवानहं ॥ १८ ॥ तथैव वृत्रस्य वधे संगृहीता हयामया ॥ वैरोच

नेर्महायुद्धं दृष्टं चापि सुदारुणं ॥ १९ ॥ एते मया महाघोराः संग्रामाः पर्युपासिताः ॥ न चापि विगतज्ञानो भूतपूर्वोऽस्मि पांडव ॥ २० ॥ पितामहेन संहारः प्रजानां

विहितो ध्रुवं ॥ न हियुद्धमिदं युक्तमन्यत्र जगतः क्षयात् ॥ २१ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा संस्तभ्यात्मानमात्मना ॥ मोहयिष्यन् दानवानामहं मायाबलं महत् ॥ २२ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ वैरोचने बलेः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥